

Vertelling 8–12 jaar

De dankbare Samaritaan

Jezus is bijna bij de stad. Hij kan de muren al zien. Jezus is onderweg naar Jeruzalem. Maar vandaag heeft hij genoeg gewandeld. Hij mag even rusten. Dat is ook wel fijn, want hij loopt door het grensgebied van Samaria en Galilea. Iedereen weet dat de mensen in Galilea net anders geloven dan de mensen in Samaria. Daarom hebben de mensen het niet zo op Samaritanen.

Plots hoort Jezus iets. Hij hoort iets ratelen. Iemand roept zijn naam. Jezus draait zich om. Waar komt dat geluid vandaan? Op een afstandje staan tien mensen. Ze hebben ratels bij zich en zien er ziek uit. Ze hebben rode open wonden en knobbels op hun huid. Ze lopen moeilijk. Een man lijkt zelfs blind te zijn. Een van de mensen is een Samaritaan: een man die net even anders gelooft dan de mensen in Galilea.

‘Jezus, heb medelijden’, zeggen ze. ‘Zie onze wonden en voel met ons mee. Kun jij ons genezen?’

Jezus bekijkt de mensen. Hij zegt: ‘Ga naar de priester. Laat jezelf aan hem zien.’

De mensen twijfelen even. Ze kunnen nu toch niet naar de priester gaan? Ze zijn nog helemaal niet genezen. Ze hebben nog steeds kromme voeten en pijnlijke wonden. Je mag alleen naar de priester gaan als je genezen bent. De priester is er om te zeggen: je bent inderdaad weer gezond. Pas dan mag je weer in de stad wonen en meedoen met de maatschappij. De mensen twijfelen, maar ze gaan toch. Ook de Samaritaan gaat op weg.

Onderweg naar de priester voelen ze hun voeten tintelen. Wat is dat nou? Hun voeten staan weer recht! Voorzichtig zetten ze een stap. Dat gaat goed. Dat gaat heel goed. De mensen zijn blij. Een man huppelt zelfs een beetje. En hun wonden? Die trekken langzaam weg. Zelfs de knobbels verdwijnen van hun huid.

De Samaritaan is zo blij dat hij weer goed kan lopen. Hij draait zich om en loopt helemaal terug naar de stadsmuur. Daar staat Jezus nog. Hij gaat naar Jezus toe. ‘Dankjewel, dankjewel, dankjewel’, zegt de Samaritaan. Hij blijft het maar zeggen en knielt voor Jezus op de grond.

Jezus zegt: ‘Jij bent als enige van de tien teruggekeerd. Je bent een man naar mijn hart omdat je “dankjewel” komt zeggen. Sta op en ga.’ En dat doet de Samaritaan.

Machteld Touwen

8-10 jaar

Gesprek: Waar ben jij dankbaar voor zonder het te zeggen? Zouden de negen andere mensen uit dit verhaal ook dankbaar zijn geweest? Wat zouden zij hebben gedaan met hun dankbaarheid?

Uitbeelden/drama: Bedenk eens hoe het de tien mensen verging die door Jezus naar de tempel werden gestuurd. Speel het eens uit. Hoe liepen ze, wat zeiden ze, wat gebeurde er? Wat deden ze nadat ze bij de tempel waren geweest? Wat zou jij als eerste doen na heel ziek te zijn geweest?

Creatief: Maak ratels/schudkokers van wc rollen met rijst of iets dergelijks, gebruik ze eventueel in het dramaspel.

Spel: Doe het spel ‘Ik ga op reis en neem mee’, maar dan als ‘Ik kom terug en dank God voor ...’

11-12 jaar

Gesprek: De melaatsen moesten afstand houden van anderen en vaak buiten de stad leven. Kun jij je iets dergelijks in onze tijd voorstellen? Waarmee is dat te vergelijken? Noem voorbeelden. Wat denk jij daarvan?

Schrijven: Kruip in de huid van een van de tien melaatsen. Je bent weer beter en je gaat een brief schrijven. Je vertelt wat je is overkomen. Aan wie schrijf je de brief, wat zet je erin?

Creatief: Maak kaarten met daarop met mooie grote geschreven letters ‘BEDANKT!’ Waarheen gaat jouw kaart? Waar dank je wie voor?

Weetje

Melaatse mensen hadden vroeger een ratel bij zich om anderen te waarschuwen dat ze eraan kwamen. Melaatsen moesten afstand houden om anderen niet ziek te maken.